

Sygn. akt I C 1561/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. G.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 1561/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej – K. G. kwoty 5.120,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał na to, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką jawną z siedzibą we W. umowy pożyczki. Wierzytelność z tego tytułu powód nabył na mocy umowy cesji.

Strona pozwana ostatecznie wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Strona pozwana zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką jawną z siedzibą we W. umowę pożyczki w dniu 9 września 2015 r. Na podstawie tej umowy udzielono pozwanej pożyczki w kwocie 4.000 zł..

(dowód: umowa pożyczki k. 5 – 10, płyta CD k. 32, okoliczność przyznan k. 38)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka jawna z siedzibą we W. w dniu 11 września 2015 r. zawarła z powodowym Funduszem umowę przelewu wierzytelności, które miały być wskazane w załączniku do umowy.

(dowód: umowa k. 14 – 16)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dopuszczone dowody w postaci odpisów dokumentów przedłożonych przez powoda, które zostały opatrzone podpisem, zostały prawidłowo poświadczane za zgodność z oryginałem i były – w ocenie Sądu – wiarygodne. Pozostałe wnioskowane dowody zostały pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, nie były kompletne bądź nie było pewne, czy stanowią odzwierciedlenie oryginałów, czy zostały sporządzone i podpisane przez uprawnione osoby, czy pochodzą od wskazanego w nich autora, czy też zostały doręczone stronie pozwanej.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał tego, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił wystarczających dowodów wskazujących na wysokość wierzytelności pierwotnego wierzyciela wobec strony pozwanej oraz tego, że nabył od tego wierzyciela konkretną wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem.

Zgodnie zaś z generalną dyrektywą wyrażoną w przepisie art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem przepisu art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Powód natomiast nie wykazał w sposób należyty, że nabył wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. Nie ulega wątpliwości, że wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Z przedłożonych do sprawy dokumentów zaś nie wynika to, że pierwotny wierzyciel przeniósł wierzytelność przeciwko stronie pozwanej na rzecz powoda.

Należy zaś zaznaczyć to, że nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność banku przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki (tak SA w Białymstoku w wyroku z dnia 15.10.2015 r., sygn. akt I ACa 492/15).

Nadto należy stwierdzić, że przedłożony przez powoda odpis umowy przelewu nie jest kompletny, stąd nie sposób na jego podstawie ustalić tego, czy umowa ta jest ważna i skuteczna. Nie może też stanowić dowodu na przelew wydruk z zawiadomieniem o cesji (k. 22), które opatrzone jest jedynie faksymile osoby, której umocowanie do działania w imieniu cedenta nie jest wykazane.

Dodatkowo w przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Tymczasem powód nie wykazał tego, iż istnieje wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem. W szczególności część świadczeń przewidzianych w umowie pożyczki z 9 września 2017 r. budzą wątpliwości co do ich zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego (Nie ma jednak potrzeby szczegółowo tego analizować, skoro powód nie wykazał nabycia wierzytelności wobec strony pozwanej).

Wobec tego, że nie wykazano wysokości wierzytelności wobec strony pozwanej, a przede wszystkim tego, że doszło do nabycia przez powoda konkretnej wierzytelności przeciwko stronie pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

W tym miejscu wskazać należy również na to, że w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia

okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Z tych wszystkich powodów powództwo podlegało oddaleniu.

SSR Paweł Juszczyzyn